

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	8
PYTANIE PRAWNE IZBY KARNEJ.....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	20
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	22

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 94/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości dopuszczalna jest apelacja od postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie zawiera rozstrzygnięcia w przedmiocie części nieruchomości gruntowej, której dotyczył wniosek o stwierdzenie zasiedzenia?”

III CZP 95/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powództwo rolnika prowadzącego działalność wytwórczą w zakresie produkcji zwierzęcej przeciwko przedsiębiorcy o roszczenie z umowy kontraktacji jest sprawą gospodarczą powierzoną do rozpoznania sądowi gospodarczemu?”

III CZP 96/14

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prokurator zlecając komornikowi wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym jest zgodnie z art. 771 k.p.c. zwolniony od ponoszenia kosztów postępowania zabezpieczającego, czy też zgodnie z art. 39 ust. 2 oraz art. 40 ust. 1 w zw. z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i

egzekucji (t.j.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.) zobowiązany jest do ich poniesienia?”

III CZP 97/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego dokonane przez organ egzekucyjny w trybie art. 889 § 1 k.p.c. jest skuteczne w odniesieniu do zgromadzonych na tym rachunku środków niepodlegających egzekucji z mocy art. 831 § 1 pkt 2a k.p.c.?”

III CZP 98/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 3 ust. 2 ustawy z 7 września 2007 r. o ujawnieniu w księgach wieczystych prawa własności nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 191, poz. 1365 z późn. zm.), stanowi podstawę do rozpoznania wniosku Skarbu Państwa o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez Skarb Państwa na podstawie art. 34 ust. 1 dekretu z 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 z późn. zm.), w trybie postępowania nieprocesowego, a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie, czy zachowanie przez wnioskodawcę terminu określonego w art. 2 ust. 1 ustawy z 7 września 2007 r. ma znaczenie dla trybu postępowania, w którym żądanie tego rodzaju podlega rozpoznaniu?”

III CZP 99/14

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przejście obowiązków, o którym mowa w art. 788 § 1 k.p.c., następuje w sytuacji przekształcenia przedsiębiorcy jednoosobowego w spółkę akcyjną?”

III CZP 100/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zażalenie wniesione w terminie tygodniowym od doręczenia stronie skarżącej postanowienia bezpośrednio do sądu drugiej instancji właściwego funkcjonalnie, jest zażaleniem wniesionym z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 395 § 2 k.p.c.?”

III CZP 101/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 138 § 3 Ordynacji podatkowej stanowi podstawę do ustanowienia przez sąd rejestrowy kuratora upoważnionego do reprezentowania osoby prawnej tylko w zakresie czynności wszczęcia przez organ i przeprowadzenia kontroli podatkowej i postępowania podatkowego czy też do ustanowienia kuratora materialno-prawnego w oparciu o art. 42 k.c. i upoważnienia takiego kuratora do działania za tę osobę również w innych postępowaniach (w tym podatkowych)?”

III CZP 102/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stan zdrowia strony, u której stwierdzono chorobę psychiczną i upośledzenie umysłowe uzasadnia badanie przez sąd z urzędu ewentualnej nieważności oświadczenia tej strony o ustanowieniu pełnomocnika procesowego, skutkującej nieważnością postępowania z powodu nienależytego umocowania pełnomocnika (art. 379 pkt 2 k.p.c.)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 28/14 – z dnia 10 października 2014 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca wysokość należności z tytułu składek może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego dłużnika i jego małżonka tylko wtedy, gdy została doręczona obojgu małżonkom.

III CZP 68/14 – z dnia 10 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku:

„Czy żądanie podmiotu określonego w art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U.2011.231.1376) skierowane do komornika sądowego o opłatę za udzielenie informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji może być rozpoznane w drodze skargi na czynności komornika, który w toku egzekucji odmówił uiszczenia opłaty?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 71/14 – z dnia 10 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Zarządca ustanowiony na podstawie art. 203 k.c. może dochodzić zwrotu wydatków poniesionych na wspólną nieruchomość tylko w postępowaniu nieprocesowym dotyczącym zarządu związanego ze współwłasnością tej nieruchomości.

III CZP 72/14 – z dnia 10 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kaliszu:

„Czy art. 98 ust. 2 Prawa bankowego stanowi podstawę do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko następcom prawnym (z tytułu spadkobrania) dłużnika banku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 67/14 – z dnia 16 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Przepis uznany za niezgodny z Konstytucją, który traci moc obowiązującą w terminie określonym przez Trybunał Konstytucyjny (art. 190 § 3 Konstytucji), stosuje się do roszczeń, mających podstawę w tym przepisie, w sprawach wytoczonych przed tym terminem.

III CZP 70/14 – z dnia 16 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Ważny jest zapis zwykły (art. 968 § 1 k.c.), w którym przedmiot świadczenia został określony alternatywnie.

III CZP 48/14 – z dnia 30 października 2014 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

W razie przekazania sądowi sprawy o rozgraniczenie nieruchomości wszczętej na wniosek (art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 ze zm.) wnioskodawcą w postępowaniu sądowym pozostaje osoba, która złożyła wniosek o przeprowadzenie rozgraniczenia.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CSK 224/13 – wyrok z dnia 30 maja 2014 r.

Umowa o zwolnienie z długu zawarta pomiędzy sprawcą wypadku komunikacyjnego a poszkodowanym nie zwalnia z odpowiedzialności ubezpieczyciela odpowiadającego z tytułu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

I CSK 532/13 – wyrok z dnia 24 czerwca 2014 r.

Dobro osobiste w postaci prawa do prywatności obejmuje także prawo do dysponowania swoimi danymi osobowymi.

III CZP 2/14 – postanowienie 7 sędziów z dnia 27 czerwca 2014 r.

1. Po wejściu w życie art. 446 § 4 k.c., tj. od dnia 3 sierpnia 2008 r., roszczenie o zadośćuczynienie za krzywdę doznaną wskutek śmierci poszkodowanego w wyniku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia przysługuje tylko najbliższemu członkowi rodziny zmarłego.

2. Za krzywdę powstałą wskutek śmierci poszkodowanego spowodowanej czynem niedozwolonym popełnionym przed dniem 3 sierpnia 2008 r. najbliższemu członkowi rodziny przysługuje zadośćuczynienie na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c.

I CSK 501/13 – postanowienie z dnia 27 czerwca 2014 r.

W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, polegającym na dokonaniu zmiany stanu wody na gruncie, droga sądowa jest dopuszczalna.

I CSK 540/13 – wyrok z dnia 27 czerwca 2014 r.

Przedawnienie roszczenia o wydanie bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu naruszenia prawa własności przemysłowej, polegającego na wytwarzaniu określonych produktów przez dłuższy okres i wynikającego z wielu powtarzalnych czynów, dających się oddzielić w czasie i przestrzeni, rozpoczyna bieg oddzielnie w stosunku do każdego, kolejnego naruszenia, od dnia, w którym uprawniony dowiedział się o naruszeniu swego prawa oraz o osobie, która je naruszyła (art. 289 § 1 w związku z art. 292 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1410).

I CSK 715/13 – wyrok z dnia 27 czerwca 2014 r.

Pojęcie „miejsce wykonania zobowiązania” przewidziane w art. 5 pkt 1 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Bruksela I) podlega wykładni autonomicznej, wyłączającej możliwość odwoływania się do prawa krajowego, właściwego dla danego stosunku zobowiązaniowego.

II CSK 551/13 – postanowienie z dnia 4 lipca 2014 r.

Bieg terminu zasiedzenia służebności linii przesyłowej znajdującej się w zarządzie przedsiębiorstwa państwowego, przebiegającej po działce stanowiącej własność Skarbu Państwa, będącej w zarządzie innej państwowej osoby prawnej, nie mógł się rozpocząć przed dniem 5 grudnia 1990 r.

IV CSK 640/13 – wyrok z dnia 18 lipca 2014 r.

Uchwały organów spółek kapitałowych są wewnątrz korporacyjnymi czynnościami prawnymi, do których nie ma zastosowania art. 65 k.c.

IV CSK 716/13 – wyrok z dnia 18 lipca 2014 r.

Podejmowanie badań wydarzeń historycznych oraz przedstawianie w debacie publicznej ich wyników i subiektywnych ocen, wyłącza bezprawność naruszenia dóbr osobistych, jeżeli służy wyjaśnieniu i zrozumieniu tych wydarzeń oraz nie przekracza granic wolności słowa i wypowiedzi. Dotyczy to także dokumentowania wyników badań wydarzeń historycznych, ujawniania rozbieżności treści dowodów osobowych i materiałów źródłowych oraz ustalania ich przyczyn.

I CSK 482/13 – postanowienie z dnia 6 sierpnia 2014 r.

Orzeczenie sądu państwa obcego uznane przez sąd polski na podstawie art. 1145 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 30 czerwca 2009 r. wiąże wszystkie sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej (art. 365 § 1 k.p.c.), także wtedy, gdy zostało wydane w sprawie objętej wyłączną jurysdykcją sądu polskiego.

II CSK 636/13 – wyrok z dnia 7 sierpnia 2014 r.

1. Oświadczenie przekazanego o przyjęciu przekazu może być złożone odbiorcy przekazu ze skutkami wynikającymi z art. 921² § 1 k.c., także w ten sposób, że przekazujący wyda odbiorcy przekazu dokument, na którym znajduje się pisemne oświadczenie przekazanego, iż przekaz przyjmuje.

2. Do oświadczenia o przyjęciu przekazu ma zastosowanie art. 61 § 1 zdanie pierwsze k.c.

III CZ 46/14 – postanowienie z dnia 11 września 2014 r.

Dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie, w której Skarb Państwa, po stwierdzeniu nieważności decyzji organu kontroli skarbowej, ustalającej zobowiązanie podatkowe w niższej kwocie od uiszczonej przez podatnika, dochodzi – na podstawie przepisów kodeksu cywilnego o bezpodstawnym wzbogaceniu – zwrotu kwot wypłaconych podatnikowi na podstawie decyzji uznanej za nieważną.

PYTANIE PRAWNE IZBY KARNEJ

I KZP 26/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 377 § 5 k.p.k. stanowi podstawę prowadzenia rozprawy przerwanej lub odroczonej w dalszym ciągu w sytuacji, gdy oskarżony, który dotychczas nie złożył wyjaśnień przed sądem, został o jej terminie zawiadomiony w trybie art. 133 § 1 i 2 k.p.k. i nie stawiał się na tę rozprawę bez usprawiedliwienia?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 19/14 – z dnia 30 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„1. Jak należy rozumieć wyrażenia «inny organ państwowy» oraz «inna instytucja państwowa» zawarte w art. 115 § 13 pkt. 4 i 6 k.k., jaki jest wzajemny zakres obu tych pojęć;

2. czy Przewodniczący Komisji Weryfikacyjnej powołanej ustawą z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. 2006 r. Nr 104, poz. 711) jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 22/14 – z dnia 30 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

„Co oznacza odpowiednie stosowanie przepisu o postępowaniu zwyczajnym przed sądem pierwszej instancji (art. 574 k.p.k.) dla określania składu orzekającego na rozprawie głównej w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego obejmującym skazanie za przestępstwo, za które przepis sankcyjny przewiduje karę dożywotniego pozbawienia wolności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 23/14 – z dnia 30 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy dla realizacji odmiany paserstwa akcyzowego w postaci nabycia (art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 4 k.k.s.) konieczne jest objęcie we władztwo fizyczne (*apprehensio*) wyrobu akcyzowego przez nabywcę?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 262/13 – wyrok z dnia 4 lutego 2014 r.

1. Jeżeli właściwość rzeczowa sądu zależy od rodzaju sprawy poddanej osądowi, decydujące znaczenie dla oceny, czy orzekał sąd właściwy, ma czyn przestępny, na którego popełnienie wskazuje akt oskarżenia, z tym jednak zastrzeżeniem, że ani opis czynu, ani kwalifikacja prawna zaproponowana w akcie oskarżenia, nie wiążą sądu.

2. Użyte w art. 25 § 1 k.p.k. określenie „w sprawach o przestępstwa” nie może być rozumiane jako oznaczające czyny, których opis i kwalifikacja prawna zostały określone w akcie oskarżenia, gdyż wtedy o właściwości sądu decydowałby prokurator, lecz musi być rozumiane jako sprawy, które według zebranych dowodów i okoliczności obiektywnie wskazują na określoną kwalifikację prawną tych czynów.

3. Wynikająca z art. 25 § 1 k.p.k. właściwość sądu wyznaczana jest tylko przez normy prawa karnego materialnego, które określają, jakie czyny zabronione stanowią zbrodnie albo występki wskazane w tym przepisie.

II KK 23/14 – wyrok z dnia 19 lutego 2014 r.

1. Kodeks karny nie zawiera unormowania określającego sposób obliczania terminów przedawnienia, jednak terminy te mają charakter materialny, a nie procesowy, dlatego do ich obliczania nie stosuje się zasad określonych w Rozdziale 14 Kodeksu postępowania karnego, w tym w art. 123 § 3 k.p.k., jak też rozwiązań przyjętych

w Kodeksie cywilnym, albowiem Kodeks karny nie zawiera przepisu odsyłającego.

2. Momentem, od którego rozpoczyna się liczenie upływu okresu przedawnienia w sprawach o przestępstwa z oskarżenia prywatnego, jest dzień, w którym pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy.

III KK 6/14 – wyrok z dnia 26 lutego 2014 r.

Miesięczny termin określony w art. 55 § 1 k.p.k. jest terminem prekluzyjnym, liczonym od doręczenia pokrzywdzonemu, a nie jego pełnomocnikowi, zawiadomienia o wydaniu przez prokuratora po wtórnie postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzenia postępowania w wypadkach określonych w art. 330 § 2 k.p.k.

II KK 265/13 – postanowienie z dnia 19 marca 2014 r.

1. Nie jest możliwe zaakceptowanie sytuacji, w której funkcjonariusze demokratycznego państwa, funkcjonariusze władzy publicznej, mogliby gromadzić dowody wbrew obowiązującemu prawu, natomiast zgodnie z prawem, na podstawie właśnie tych dowodów, obywatele mieliby ponosić odpowiedzialność karną. Każde państwo odpowiada za bezprawną działalność swoich funkcjonariuszy służb specjalnych, a tej odpowiedzialności nie może wyłączać powoływanie się na interes społeczny w zwalczaniu przestępczości.

2. Tajne czynności w postaci rejestracji obrazu i dźwięku, wykonywane na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 ze zm.), już ukierunkowane na konkretną osobę, w celu pozyskania dowodu jej udziału w przestępstwie, mogą być do-

puszczalne wyłącznie wtedy, gdy służby dysponują chociażby nikłymi informacjami wskazującymi na możliwość popełnienia przez tę osobę przestępstwa; wynika to z treści art. 14 ust. 8 tej ustawy, który wskazuje na konieczność uzyskania informacji potwierdzających popełnienie przestępstwa.

3. Jakkolwiek niejawne czynności operacyjne prowadzone przez funkcjonariuszy właściwych służb, w tym Centralne Biuro Antykorupcyjne, co do zasady nie są sprzeczne z Europejską Konwencją Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z 1956 r. oraz z Konstytucją RP z 1997 r., to jednak muszą towarzyszyć im odpowiednie gwarancje zapobiegające nadużyciom; obowiązkiem sądu w procesie karnym jest dokonanie weryfikacji zasadności i sposobu przeprowadzenia prowokacji, w tym również w postaci kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, przez tych funkcjonariuszy, zwłaszcza gdy dowody uzyskane z prowokacji stały się podstawą wydania wyroku; szczegółowej analizie muszą podlegać zarówno powody przeprowadzenia tajnej prowokacji, jak i okoliczność, czy funkcjonariusze zachowywali się pasywnie i do jakiego stopnia zaangażowali się w prowokowanie do przyjęcia korzyści majątkowej, a ponadto, czy wywierali naciski na osoby prowokowane. Jeżeli bowiem zajęli postawę aktywną, a do popełnienia przestępstwa przez osoby prowokowane nie doszłoby, gdyby nie działania agentów, taki stan rzeczy stanowi naruszenie prawa do rzetelnego procesu chronionego w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W rezultacie, uzyskane w wyniku prowokacji dowody muszą być uznane za zdobyte w sposób bezprawny.

IV KK 66/14 – postanowienie z dnia 8 kwietnia 2014 r.

Stan powagi rzeczy osądzonej, wynikający z wyroku skazującego za czyn jednostkowy, ogranicza się wyłącznie do tego czynu i nie stoi na przeszkodzie późniejszemu osądzeniu innych zachowań, choćby te później sądzone zachowania zostały uznane za czyn ciągły obejmujący czasem trwania uprzednio osądzony czyn jednostkowy.

V KK 354/13 – wyrok z dnia 17 kwietnia 2014 r.

Prowadzone na podstawie Rozdziału 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. 2011 r. Nr 41, poz. 214 ze zm.) postępowanie kontrolne stanowi „kontrolę skarbową” w rozumieniu art. 83 § 1 k.k.s. w zw. z art. 53 § 31 k.k.s.

III KK 393/13 – postanowienie z dnia 15 maja 2014 r.

Po wejściu w życie ustawy nowelizującej Prawo o ruchu drogowym, dokonanej ustawą z dnia 29 października 2010 r. (Dz. U. Nr 225, poz. 1466), straże gminne (miejskie) nie utraciły uprawnień do korzystania z dotychczas posiadanych urządzeń rejestrujących mających charakter stacjonarny, z tym, że pod warunkiem przekazania Generalnemu Inspektorowi Transportu Drogowego w terminie określonym przez art. 10 tej ustawy wykazów wskazanych w pkt 3 tego przepisu oraz że są one również obecnie uprawnione do instalowania takich urządzeń i korzystania z nich, ale jedynie za zgodą tego Inspektora, i tylko przy spełnieniu powyższych warunków straże te mogą, w razie ujawnienia tym urządzeniem wykroczenia z zakresu naruszenia przepisów ruchu drogowego, być uznane za uprawnionego oskarżyciela publicznego w rozumieniu art. 17 § 3 k.p.s.w.

II KK 340/13 – wyrok z dnia 22 maja 2014 r.

1. Jeżeli wniosek prokuratora uzgodniony z oskarżonym określa takie sposoby reakcji prawnej, które pozostają w sprzeczności z przepisem wskazanym w kwalifikacji tego czynu, powinien on jednocześnie powoływać przepisy materialnego prawa karnego, w tym takie, które zawarte są w Kodeksie postępowania karnego, gdy w ocenie oskarżyciela to one dają podstawę do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia reakcji karnej.

2. Jeżeli strony nie stawiły się na posiedzenie, a we wniosku o skazanie bez rozprawy nie powołano podstawy prawnej nadzwyczajnego złagodzenia kary, choć w jego treści wskazano takie sposoby reakcji, których granice są niższe niż przewiduje materialne prawo karne, to nie można domniemywać woli oskarżyciela co do sposobu skazania oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy, gdyż wola ta – jako warunkująca możliwość takiego skazania – musi być wyraźna w każdym aspekcie. W takim wypadku niezbędne staje się skierowanie sprawy na rozprawę, dla rozpoznania jej na zasadach ogólnych.

V KZ 16/14 – postanowienie z dnia 27 maja 2014 r.

Niemożliwość zaskarżenia odmownych decyzji sądu odwoławczego wymienionych w art. 528 § 1 k.p.k. nie wyklucza możliwości kwestionowania przez stronę prawidłowości decyzji podjętej w tym przedmiocie, co wynika z art. 528 § 2 k.p.k.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZ-
NYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 6/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku rozwiązania organizacji związkowej przypadającego w okresie określonym uchwałą zarządu, szczególna ochrona stosunku pracy przysługuje – w rozumieniu przepisu art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854) – dodatkowo przez czas odpowiadający połowie okresu określonego uchwałą, nie dłużej jednak niż rok po upływie tego okresu?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 3/14 – z dnia 7 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

Zapewnienie pracownikowi – kierowcy samochodu ciężarowego odpoczynku nocnego w kabinie samochodu ciężarowego podczas wykonywania przewozów w transporcie międzynarodowym nie stanowi zapewnienia przez pracodawcę bezpłatnego noclegu w rozumieniu § 9 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.).

III SZP 2/14 – z dnia 8 października 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Od decyzji Prezesa Regulacji Energetyki w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów (art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jednolity tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm. oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 k.p.c.).

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 4/14 – postanowienie z dnia 3 kwietnia 2014 r.

Zgodnie z art. 42 § 3 k.p.k., sędzia, co do którego zgłoszono wnioski o wyłączenie, powstrzymuje się od udziału w sprawie; jest jednak zobowiązany przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki. Przepis ten wiąże wyłączenie sędziego z udziału w sprawie rozumianego jako podejmowanie przez sędziego czynności procesowych związanych z merytorycznym rozstrzygnięciem określonej sprawy. Decyzje sądu dotyczące zachowania powagi, spokoju, porządku czynności sądowych lub reagowania na uciążenie sądownie nie należą do zakresu merytorycznego rozpoznania sprawy. Takie decyzje powinny być podejmowane niezwłocznie, gdy tylko wystąpią okoliczności naruszające powagę, spokój lub porządek czynności sądowych lub uciążące sądownie.